

ANOTACE

Tato diplomová práce se zabývá zkoumáním poetiky básníků, kteří oficiálně vstoupili na českou literární scénu v 90. letech 20. století, tedy v době po listopadové revoluci, kdy se zcela změnil charakter českého literárního života. Mapuje tvorbu autorů narozených v 60. a na počátku 70. let minulého století, a to Petra Borkovce, Martina Langer, Pavla Kolmačky a Petra Hrušky. Soustředí se na analýzu jejich prvních dvou samostatných sbírek vydaných mezi lety 1990–1998. Důležitou roli hraje nezatíženost spisovatelů zkušeností s kulturní politikou uplatňovanou před listopadem 1989.

Práce nejprve nastiňuje dění na české literární scéně po revolučním převratu. Následují sondy do tvorby jednotlivých básníků. Jejich součástí je představení dobové kritické reflexe, jádrem potom vlastní interpretace básnického díla. Prostřednictvím analytického čtení práce sleduje zásadní motivické konstanty a zohledňuje i další výrazné složky rané autorské poetiky. Cílem práce je poukázat na tendence v mladé české poezii v době náhlé mnohosti možností a doložit či vyvrátit přítomnost tradičních poetik.

Klíčová slova: česká poezie, 90. léta 20. století, básnický debut, Petr Borkovec, Martin Langer, Pavel Kolmačka, Petr Hruška